

וְרָא עוֹד, אֶלָּא דְנִבְיָאֵי אַחֲרֵינִין, לָא הוּוּ
 עֲאֵלִין לְמַחְמֵי לְמַלְפָּא, אֶלָּא בְשַׁעֲתִין
 יְדִיעָאן, וּבִיוֹמִין יְדִיעָאן, כְּגוֹנָא דְאֶשְׁכַּחְנָא
 בְּאַהֲרֹן דְהוּה עֲלָאָה מְכֻלָּהוּ, דְאֶתְמַר בֵּיהּ (ויקרא
 28) וְאֵל יִבֵּא בְכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, אֶלָּא בְזֹאת
 יִבֵּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כָּל שַׁפְּן אַחֲרֵינִין, וְאַנְתָּ
 בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דְאַנְתָּ בְּעֵי
 הַיּוֹת עֵייל לְמַחְזֵי לְמַלְפָּא.

וְרָא עוֹד, אֶלָּא כָּל נְבִיאֵי, הוּוּ חֲזִיין נְבוּאָה
 דְלֵהוּן בְּאַבְרִין דְמַלְפָּא, כָּל חַד וְחַד
 בְּאַבְרֵי יְדִיעָא וְלֹא יִתִיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְמַלְפָּא,
 מְנַהוּן בְּנִימִין דְרִישָׁא, דְאַנוּן כְּכַבֵּיָא וּמְזֵלֵי
 דְלִית לוֹן חוּשְׁפָנָא, מְנַהוּן בְּעֵינִין, מְנַהוּן
 בְּאוּדְנִין, מְנַהוּן בְּאַנְפִין, מְנַהוּן בְּחוּטְמָא,
 מְנַהוּן בְּפוּמָא מְנַהוּן בְּצוּאָר, מְנַהוּן בְּיַדִים,
 מְנַהוּן בְּקוּמָה דְאִיהוּ גּוּפָא, מְנַהוּן בְּשׁוּקִין,
 מְנַהוּן בְּאוֹת בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְמַלְפָּא,
 דְלֹא הוּוּ לוֹן רֶשׁוּ לְאַסְתַּכְּלָא יִתִיר.

אַבְרָם מִשָּׁה בְּכָל אַבְר, וּבְכָל אֶתֶר הָוָה מְשִׁיג
 נְבוּאָה דִּילֵיהּ, וּבְכָל אַבְר וְאַבְר אִיהִי
 הָוָה נְחֻתָא לְגַבֵּיהּ, מַה דְלֹא הָוָה הָכִי לְשַׁאָר
 כָּל נְבִיאֵי, דְכָל חַד סְלִיק לְאַבְר דִּילֵיהּ,
 דְנִשְׁמַתִּיהּ הָוָה אֶצִּילוֹת מַהֲהוּא אַבְר, וְהָהוּא
 אַבְר הָוָה לִיהּ אַבּוּי.

וּבְרַתָּא דְמַלְפָּא אִיהִי הִיכְלָא דְכָל אַבְר וְאַבְר,
 מְצוּה דְכָל אַבְר וְאַבְר, אַדְנִי אִיהוּ
 כְּחַשְׁפֵּין הִיכְלָל, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים נא
 17) אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, יְהוָה אִיהוּ בְּכָל אַבְר
 וְאַבְר, אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוָה בְּכָל אַבְר וְאַבְר
 וְאִיהִי נְבוּאָה דְכָל אַבְר וְאַבְר, מְרָאָה דְכָל אַבְר
 וְאַבְר אֶתְקַרִי, וְכָל אַבְר וְאַבְר אִית לִיהּ סְפִירָה
 יְדִיעָא, הִיכְלָא דְכָלֵהוּ שְׁכִינְתָא תִתָּא אַדְנִי,

וְרָא עוֹד, אֶלָּא שְׁנִבְיָאִים אַחֲרֵים
 לֹא הִיוּ נִכְנְסִים לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ
 אֶלָּא בְשַׁעֲוֹת יְדוּעוֹת, וּבְיָמִים
 יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּאַהֲרֹן
 שְׁהִיָּה עֲלִיּוֹן מְכֻלָּם, שְׁנֵאמַר בּו
 וְאֵל יִבֵּא בְכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 אֶלָּא בְזֹאת יִבֵּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 כָּל שַׁפְּן אַחֲרֵים, וְאַתָּה בְּכָל שַׁעֲוָה
 וְשַׁעֲוָה וּבְכָל יוֹם שְׁהִיִּית רוּצָה,
 הִיִּית נִכְנַס לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ.

וְרָא עוֹד, אֶלָּא כָּל הַנְּבִיאִים הִיוּ
 רוֹאִים אֶת נְבוּאָתָם בְּאִיבְרֵי
 הַמֶּלֶךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִיבְר
 יְדוּע וְלֹא יוֹתֵר. מַהֵם בְּרֵאשׁ
 הַמֶּלֶךְ, מַהֵם בְּנִימִים שֶׁל הֵרֵאשׁ,
 שְׁהֵם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׁאִין לָהֶם
 חֲשֻׁבוֹן, מַהֵם בְּעֵינִים, מַהֵם
 בְּאַזְנוֹים, מַהֵם בְּפִגְמוֹים, מַהֵם
 בְּחוּטָם, מַהֵם בְּפִה, מַהֵם בְּצוּאָר,
 מַהֵם בְּיַדִים, מַהֵם בְּקוּמָה שְׁהוּא
 הַגּוּף, מַהֵם בְּשׁוּקִים, מַהֵם בְּאוֹת
 בְּרִית, מַהֵם בְּלְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ,
 שְׁלֹא הִיתָה לָהֶם רְשׁוּת לְהִסְתַּכְּלָא
 יוֹתֵר.

אַבְרָם מִשָּׁה, בְּכָל אִיבְר וּבְכָל
 מְקוּם הִיָּה מְשִׁיג נְבוּאָתוֹ, וּבְכָל
 אִיבְר וְאִיבְר הִיָּה הִיתָה יוֹרְדַת
 אֵלָיו, מַה שְׁלֹא הִיָּה כִּף לְשַׁאָר
 כָּל הַנְּבִיאִים, שְׁכָל אֶחָד עוֹלָה
 לְאִיבְר שְׁלוֹ, וְנִשְׁמַתוּ הִיתָה
 אֶצִּילוֹת מֵאוֹתוֹ הָאִיבְר, וְאוֹתוֹ
 הָאִיבְר הִיָּה לוֹ אַבּוּי.

וּבֵת הַמֶּלֶךְ הִיָּה הִיכְלָל שֶׁל כָּל
 אִיבְר וְאִיבְר, הַמְצוּה שֶׁל כָּל
 אִיבְר וְאִיבְר, אַדְנִי הוּא
 כְּחַשְׁפֵּין הִיכְלָל, וּמִשׁוּם זֶה
 נֵאמַר אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח,
 יְהוָה הוּא בְּכָל אִיבְר וְאִיבְר,
 אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוָה בְּכָל אִיבְר
 וְאִיבְר, וְהִיָּה נְבוּאָה שֶׁל כָּל אִיבְר
 וְאִיבְר, הַמְרָאָה שֶׁל כָּל אִיבְר
 וְאִיבְר נִקְרָא, וּלְכָל אִיבְר וְאִיבְר
 יֵשׁ לוֹ סְפִירָה יְדוּעָה, הִיכְלָל שֶׁל

כלם, שכינה התפתונה אדני,
וכמה ממנים שומרי שערים הם
להיכל שלא יפנסו שם נביאים
אלא ברשות.

קום רועה הנאמן, קום פתח
ההיכל, שהרי כמה בעלי נבואה
הם דופקים על השערים של
ההיכל, ואומרים אדני שפתי
תפתח, והיא סתומה אליהם, עד
שאתה תבא לשם היא לא
נפתחת. למלך שהיו צריכים
אותו עבדיו והשרים והממנים
ושליטי הארץ להראות עמו, כל
אחד כפי צרכו, וכל אחד כפי
שלטונו, וכל אחד כפי עסקו.
מה עשה המלך? שם את הכל
בידי הגבירה, ואמר, כל מי
שרוצה לבקש בקשתו, יבא
לגבירה שהיא הבית שלי, הבית
של יי, ההיכל שלי. וזהו אל
יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי,
איתי, פי אם בזאת.

באותו זמן פלם דופקים לפתח,
ששם סגרו"ן שסוגר, ושם
פתחו"ן שפותח. מיד יבא רועה
הנאמן ויאמר, אדני שפתי
תפתח, קמ"ץ פתח, זה סוגר
ונה פותח, שפתי שפתיים (שבא)
שערי צדק, עליהם נאמר פתחו
לי שערי צדק.

מבפנים היא סגולת"א, סגול",
הוא בעלה, והיא סגולת"א
עטרה על ראשו, חל"ם, עליו
נאמר אבוא בם אודה יי, אבוא
היא עשר, שהיא נקדת חל"ם,
ובו אודה יי, שהוא כתר על
פלם, זה - זה צרי, והם שני
עמודי אמת. צדיקים יבאו בו,
זה צדיק שהוא אות ברית
בשניהם, הוא חיר"ק פחת צר"י,
והוא שור"ק, הקשר של שניהם,
ומשום זה אורך פי עניתני ותהי
לי לישועה, זו שכינה, שהיא
מצדו של הצדיק, שור"ק אל
בעלה, הקשר שלו.

וכמה ממנן נטורי תרעין אינון להיכלא, דלא
יעלוין תמן נביאיא אלא ברשו.

קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא
כמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין
דהיכלא, ואמריין אדני שפתי תפתח, ואיהי
סתימא לגבייהו, עד דאנת תיתי תמן איהי לא
אתפתחת, למלכא דהו צריכין ליה עבדוי
ואפרכסוי וממנן ושלטני ארעא למחזי עמיה,
כל חד כפום צרכוי, וכל חד כפום שלטנותיה,
וכל חד כפום עסקוי, מה עבד מלכא, שוי
כלא בידא דמטרוניתא, ואמר כל מאן דבעי
למשאל שאלתוי, ייתי למטרוניתא, דאיהי
בית דילי בית יי, היכל דילי, והאי איהו (ירמיה
ט כג) אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי,
פי אם בזאת.

בהווא זמנא דפקין פלהו לפתחא, דתמן
סגרו"ן דסגיר, ותמן פתחו"ן דפתח,
מיד ייתי רעיא מהימנא, ויימא אדני שפתי
תפתח, קמ"ץ פתח, דא סגיר ודא פתח, תרין
שפון (נ"א שבא) שערי צדק, עלייהו אתמר (שם)
קח ט) פתחו לי שערי צדק.

מלנאו איהי סגולת"א, סגול"ל איהו בעלה,
ואיהי סגולת"א, עטרה על רישיה,
חל"ם עליה אתמר (שם) אבוא בם אודה יי,
אבוא איהי עשר, דאיהי נקודת חל"ם,
וביה (דף לב ע"ב) אודה יי דאיהו פתר על
פלהו, זה דא צרי, ואינון תרי סמכי קשוט,
צדיקים יבאו בו (תהלים קח כ), דא צדיק דאיהו
אות ברית, בתרוניהו, איהו חיר"ק תחות צר"י,
ואיהו שור"ק, קשורא דתרוניהו, ובגין דא
אורך פי עניתני ותהי לי לישועה (שם כא), דא
שכינתא, דאיהי מסטרא דצדיק שור"ק לגבי
בעלה, קשורא דיליה.